

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015-28594
8. juni 2015

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-686/13	X Sagen vedrører: Er artikel 49 TEUF og 63 TEUF til hinder for en national lovgivning, hvorefter hjemstedsstaten ikke tillader fradrag af valutakurstab, som er integreret i et kapitaltab på erhvervmæssige andele i et selskab, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat, idet hjemstedsstaten anvender et system, hvor kapitalgevinster og kapitaltab på sådanne andele ikke tages i betragtning ved beregning af beskatningsgrundlaget?	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Skatteministeriet	Dom	10.06.15
C-272/14	Baby Dan Sagen vedrører: Skal spindlere med de konkrete karakteristika henføres til KN position 7318 eller til KN position 8302?	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	Dom	11.06.15
C-187/14	DSV Road Sagen vedrører: 1. Skal toldkodeksens artikel 203, stk. 1, fortolkes således, at der foreligger unddragelse fra toldtilsyn i en situation som den i hovedsagen foreliggende, hvis det lægges til grund, a) at hver af de to oprettede forsendelser i henholdsvis 2007 og 2008 vedrørte de samme varer, henholdsvis b) det ikke kan dokumenteres, at der var tale om de samme varer? 2. Skal toldkodeksens artikel 204 fortolkes således, at der opstår toldskyld i en situation som den i hovedsagen foreliggende, hvis det lægges til grund, a) at hver af de to oprettede forsendelser i henholdsvis 2007 og 2008 vedrørte de samme varer, henholdsvis b) det ikke kan dokumenteres, at der var tale om de samme varer? 3. Skal	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	Dom	25.06.15

	<p>gennemførselsbestemmelsernes artikel 859 fortolkes således, at der under de ihovedsagen foreliggende omstændigheder er tale om en misligholdelse, der ikke har haft reelle følger for det korrekte forløb af toldproceduren, hvis det lægges til grund, a) at hver af de to oprettede forsendelser i henholdsvis 2007 og 2008 vedrørte de samme varer, henholdsvis b) det ikke kan dokumenteres, at der var tale om de samme varer? 4. Kan en indførselsmedlemsstat nægte den af medlemsstaten udpegede betalingspligtige person fradrag for importmomsen efter momssystemdirektivets artikel 168, litra e, når importmomsen opkræves hos en transportør af de pågældende varer, som ikke er importør og ejer af varerne, men alene har transporteret og foretaget den toldmæssige ekspedition af forsendelsen af disse som led i sin udøvelse af momspligtig speditivsvirksomhed?</p>			
--	---	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Interessent	Sagstype	Processkridt	Dato
C-1/14	<p>KPN Group Belgium et Mobistar Sagen vedrører: 1. Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet), navnlig artikel 9 og 32 fortolkes således, at den sociale takst for tjenester omfattet af forsyningspligten samt den i forsyningspligtdirektivets artikel 13, stk. 1, litra b), omhandlede kompensationsmekanisme ikke alene gælder for elektronisk kommunikation ved hjælp af en telefontilslutning til et offentligt tilgængeligt kommunikationsnet på et fast sted men også for elektronisk kommunikation ved hjælp af mobile kommunikationstjenester og/eller internetabonnemeter? 2. Skal forsyningspligtdirektivets artikel 9, stk. 3, fortolkes således, at medlemsstaterne må lade flere særlige takstvalgmuligheder end de i forsyningspligtdirektivets artikel 9, stk. 2, omhandlede være omfattet af forsyningspligten? 3. Såfremt svaret på første og andet spørgsmål er benægtende, er de pågældende bestemmelser i forsyningspligtdirektivet forenelige med lighedsprincippet, således som det er affattet i blandt andet artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?</p>	Erhvervsstyrelsen	Orienteringssag	Dom	11.06.15
C-51/14	<p>Pfeifer & Langen Sagen vedrører: 1. Regulerer artikel 14, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1998/78 for så vidt angår refusion af lageromkostninger ombytningen af sukker endeligt,</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Orienteringssag	Dom	11.06.15

	<p>og er det ifølge denne bestemmelse ikke en forudsætning, at det sukker, der skal ombyttes, skal være produceret af en anden producent, som er etableret på den samme medlemsstats område? 2. I bekræftende fald: Er det i henhold til artikel 14, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1998/78 en forudsætning for at opnå refusion af lageromkostninger, at erstatnings-C-sukkeret »erstattes konkret« hos sukkerproducenten? 3. Hvis artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2670/81 finder anvendelse på spørgsmålet om sukkerombytning: Er det i henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2670/81 en forudsætning for at opnå refusion af lageromkostninger, at ombytnings-C-sukkeret »ombyttes konkret« hos sukkerproducenten? 4. Subsidiært: Er bestemmelsen i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2670/81 ugyldig, når den forlanger, at det sukker, der skal ombyttes, skal være »fremstillet af en anden fabrikant, etableret på samme medlemsstats område«?</p>				
C-215/14	<p>Nestlé Sagen vedrører: 1) Er det for at fastslå, at et varemærke har opnået fornødent særpræg som følge af den brug, der gjort heraf, som omhandlet i artikel 3, stk. 3, i direktiv 2008/95/EF, tilstrækkeligt, at ansøgeren beviser, at en betydelig andel af den relevante personkreds på den relevante dato genkender varemærket og forbinder det med ansøgerens varer i den forstand, at de vil identificere ansøgeren, hvis de bliver bedt om at overveje hvem, der markedsfører varer forsynet med varemærket, eller skal ansøgeren bevise, at en betydelig andel af den relevante personkreds støtter sig til varemærket (i modsætning til ethvert andet varemærke, som måtte være til stede) som en angivelse af varenes oprindelse? 2) Såfremt en udformning består af tre væsentlige kendetegn, hvoraf det ene følger af varens egen karakter, og hvoraf to er nødvendige for at opnå et teknisk resultat, er artikel 3, stk. 1, litra e), nr. i) og/eller nr. ii), i direktiv 2008/95/EF da til hinder for registrering af denne udformning som varemærke? 3) Skal artikel 3, stk. 1, litra e), nr. ii), i direktiv 2008/95/EF fortolkes således, at den er til hinder for registrering af udformninger, som er nødvendige for at opnå et teknisk resultat, for så vidt angår den måde, hvorpå varerne fremstilles, i modsætning til den måde, hvorpå de fungerer?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Orienteringssag	GA	11.06.15
C-266/14	<p>Federación de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras Sagen vedrører: Skal artikel 2 i direktiv 2003/88/EF fortolkes således, at den tid, som en arbejdstager, der ikke har noget fast</p>	Beskæftigelsesministeriet	Orienteringssag	GA	11.06.15

	<p>arbejdssted, men hver dag skal begive sig fra sit hjem til en af virksomhedens kunder, som er forskellig hver dag, og tage hjem til sig selv fra en anden kunde, som også er forskellig (ifølge en rejserute eller en liste, som virksomheden fremsender til ham dagen i forvejen), inden for grænserne af en mere eller mindre stor geografisk zone på de betingelser, der er nævnt i tvisten i hovedsagen, bruger på transport ved arbejdsdagens begyndelse og afslutning, skal anses for »arbejdstid« som omhandlet i den definition, der gives heraf i direktivets artikel 2, eller skal den derimod anses for en »hvileperiode«?</p>				
C-408/14	<p>Wojciechowski Sagen vedrører: »Er princippet om loyalt samarbejde og artikel 4, stk. 3, TEU, på den ene side, og artikel 34, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder, på den anden side, til hinder for, at en medlemsstat kan nedsætte eller afslå at tilkende alderspension til en arbejdstager som følge af ydelser, der er erlagt i henhold til denne medlemsstats lovgivning, når det samlede antal beskæftigelsesår i denne medlemsstat og ved Unionens institutioner overstiger den beskæftigelsesperiode på 45 år, der er nævnt i artikel 10a i kongelig anordning nr. 50 af 24. oktober 1967 om alders- og efterladtepension til arbejdstagere?«</p>	Justitsministeriet	Orienteringssag	GA	11.06.15
C-572/13	<p>Hewlett-Packard Belgium SPRL mod Reprobel SCRL Sagen vedrører: »Skal artikel 5, stk. 2, litra a), og artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29 fortolkes således, at de tillader medlemsstaterne at tildele halvdelen af den rimelige kompensation, som tilkommer rettighedshaverne, til redaktorerne for værker, som ophavsmændene har skabt, [org. s. 17] uden nogen som helst forpligtelse til, at redaktorerne skal lade ophavsmændene drage fordel, selv indirekte, af en del af den kompensation, som de er blevet frataget?«</p>	Kulturministeriet	Orienteringssag	GA	11.06.15
T-296/12	<p>Health Food Manufacturer's Association m.fl. mod Kommissionen Påstande: Kommissionens forordning (EU) nr. 432/2012 af 16. maj 2012 om fastlæggelse af en liste over andre tilladte sundhedsanprisninger af fødevarer end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom og til børns udvikling og sundhed (EUT L 136, s. 1), annulleres. Kommissionens beslutning af 16. maj 2012 om vedtagelse af en liste over tilladte sundhedsanprisninger og oprettelse af en liste over sundhedsanprisninger i såkaldt venteposition, som hverken er afvist eller godkendt af Kommissionen, annulleres. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Orienteringssag	Dom	12.06.15

C-62/14	Gauweiler e.a. Sagen vedrører: Den af Styrelsesrådet for Den Europæiske Centralbank den 6 september 2012 truffne afgørelse om Technical features of Outright Monetary Transactions forenelig med artikel 119 og artikel 127, afsnit 1 og 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt med artikel 17-24 i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, idet den går ud over det mandat vedrørende den monetære politik, som Den Europæiske Centralbank har fået tildelt i henhold til de anførte bestemmelser, og griber ind i medlemsstaternes kompetence?	Udenrigsministeriet Finanstilsynet	Orienteringssag	Dom	16.06.15
T-3/11	Portugal mod Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse K(2010) 7555 af 4. november 2010 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres for så vidt angår den del, som på grund af »Svagheder i LPIS-GIS, udførelse af kontroller på stedet og beregning af sanktioner« pålægger finansielle korrektioner på diverse foranstaltninger, idet et beløb på 40 690 655,11 EUR vedrørende udgifter, som sagsøgeren har anmeldt for regnskabsårene 2005, 2006 og 2007, udelukkes fra EU-finansiering. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Orienteringssag	Dom	16.06.15
C-298/14	Brouillard Sagen vedrører: »Skal artikel 45 og 49 TEUF samt direktiv 2005/36 af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer fortolkes således, at de finder anvendelse i en situation, hvor en belgisk statsborger, der er bosat i Belgien, og som ikke har udøvet erhvervsmæssig virksomhed i en anden medlemsstat, til støtte for sin ansøgning om at få adgang til en udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af referendarer ved Cour de cassation i Belgien påberåber sig et eksamensbevis, der er udstedt af et fransk universitet, nemlig en erhvervsfaglig mastergrad inden for privatret, økonomi og forvaltning med speciale som juristlingvist udstedt den 22. november 2010 af Poitiers universitet? Skal stillingen som referendar ved Cour de cassation i Belgien, hvis besættelse ifølge artikel 259k i code judiciaire er betinget af, at den pågældende har erhvervet en juridisk doktor- eller kandidatgrad, anses for et lovreguleret erhverv som omhandlet i artikel 3 i direktiv 2005/36	Justitsministeriet Uddannelses- og Forskningsministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Orienteringssag	GA	18.06.15

	<p>af 7. september 2005? Skal stillingen som referendar ved Cour de cassation, der indebærer varetagelsen af opgaver som fastsat i artikel 135a i code judiciaire, anses som en ansættelse i den offentlige administration som omhandlet i artikel 45, stk. 4, TEUF, med den virkning, at artikel 45 og 49 TEUF samt direktiv 2005/36 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ikke finder anvendelse i henhold til artikel 45, stk. 4? Såfremt artikel 45 og 49 TEUF samt direktiv 2005/36 af 7. september 2005 finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, skal disse bestemmelser da fortolkes således, at de er til hinder for, at udvælgelseskomitéen for den udvælgelsesprøve, der gennemføres med henblik på ansættelse af referendarer ved Cour de cassation, gør adgangen til deltagelse i udvælgelsesprøven betinget af, at den pågældende har erhvervet en juridisk doktor- eller kandidatgrad ved et belgisk universitet, eller af, at det franske fællesskab [org. s. 17], der er kompetent inden for uddannelsesområdet, har anerkendt, at den mastergrad, som sagsøgeren har erhvervet ved Poitiers universitet i Frankrig, kan ligestilles med en juridisk doktor-, kandidat- eller mastergrad, der er erhvervet ved et belgisk universitet? Såfremt artikel 45 og 49 TEUF samt direktiv 2005/36 af 7. september 2005 finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, skal disse bestemmelser da fortolkes således, at udvælgelseskomitéen for den udvælgelsesprøve, der gennemføres med henblik på at ansætte referendarer ved Cour de cassation, har pligt til at sammenligne de kvalifikationer, som sagsøgeren har opnået på grundlag af sine eksamensbeviser samt hans erhvervs erfaring, med de kvalifikationer, der opnås som følge af erhvervelsen af en juridisk doktor- eller kandidatgrad udstedt af et belgisk universitet, og i givet fald til at pålægge ham en udligningsforanstaltning som omhandlet i artikel 14 i direktiv 2005/36?»</p>				
C-586/13	<p>Martin Meat Sagen vedrører: 1) Er der tale om »tilrådighedsstillelse af arbejdskraft« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i EU-retten, navnlig i definitionen i henhold til dom af 10. februar 2011, Vicoplus m.fl. (forenede sager C-307/09 – C-309/09, Sml. I, s. 453), når en tjenesteyder påtager sig at forarbejde halve okse slagtekroppe og pakke dem i salgsklar emballage ved hjælp af sine egne arbejdstagere i opdragsgivers slagteri i et lokale, som tjenesteyderen har lejet af opdragsgiver, når tjenesteyderen modtager vederlag pr. kilo forarbejdet kød, hvorved det aftalte vederlag reduceres, såfremt kødet</p>	Beskæftigelsesministeriet	Orienteringssag	Dom	18.06.15

	<p>forarbejdes mangelfuldt, henset til den omstændighed, at tjenesteyderen udelukkende udfører tjenesteydelser for den samme opdragsgiver i værtsmedlemsstaten, og at opdragsgiveren udfører kvalitetskontrollen af kødforarbejdningen? 2) Finder det grundlæggende princip, som blev fastslået i dommen i sagen Vicoplus m.fl., hvorefter tilrådighedsstillelse af arbejdskraft må undergives restriktioner i den periode, hvor overgangsbestemmelserne vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed i tiltrædelsestraktaterne for de medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004, er gældende, også anvendelse på udstationering af arbejdstagere til Østrig inden for rammerne af tilrådighedsstillelse af arbejdskraft, der foretages af en virksomhed, som har hjemsted i en medlemsstat, der er tiltrådt Den Europæiske Union den 1. maj 2004, når denne udstationering foretages i en sektor, der ikke er beskyttet ved tiltrædelsestraktaterne?</p>				
T-358/11	<p>Italien mod Kommissionen Påstand: Følgende retsakter annulleres: Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse K(2011) 2517 af 15. april 2011 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som Italien har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen Offentlig oplagring — sukker for regnskabsåret 2006 (korrektion af fast sats på 10 % svarende til 171 418,00 EUR), 2007 (korrektion af fast sats på 10 % svarende til 182 006,00 EUR), 2008 (korrektion af fast sats på 10 % svarende til 111 062,00 EUR), 2009 (korrektion af fast sats på 10 % svarende til 34 547,00 EUR) på grund af en »35 % stigning i lageromkostninger«, regnskabsåret 2006 (korrektion af fast sats på 5 % svarende til 781 044,00 EUR) på grund af »sene lagerkontroller« som angivet i bilaget til artikel 1 i samme afgørelse, idet de ikke er i overensstemmelse med EU-retten; skrivelse fra Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug og Udvikling af landdistrikter (direktorat J. Revision af landbrugsudgifter nr. ARES (2011) 2287 af 3.1.2011, og punkt 2 i bilaget hertil, som redegør for baggrunden for den endelige stillingtagen efter redegørelsen fra forligsorganet i sag 10/IT/435, hvilke udgør et sine qua non for afgørelse K(2011) 2517; skrivelse fra Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug og Udvikling af landdistrikter (direktorat J.Revision af landbrugsudgifter nr. ARES (2010) 57525 af 3.3.2010 og bilaget hertil, som angiver årsagerne til udelukkelsen fra EU-finansiering,</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Orienteringssag	Dom	19.06.15

	hvilke udgør et sine qua non for afgørelsen. Som et led i hovedpåstanden: Det fastslås, at forordning (EF) nr. 915/2006 er ugyldig.				
C-207/14	<p>Hotel Sava Rogaška</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal bestemmelserne i direktiv 2009/54/EF's artikel 8, stk. 2, fortolkes således, at der ved »naturligt mineralvand fra én og samme kilde« skal forstås: a) vand ved ét og samme udspring, og derimod ikke vand ved forskellige udspring, selv om der er tale om vand fra en kilde inden for samme grundvandsmagasin i samme grundvandsforekomst ifølge definitionen af begreberne »grundvandsmagasin« og »grundvandsforekomst« i direktiv 2000/60/EF? b) vand ved ét og samme udspring, og derimod ikke vand ved andre udspring, selv om der er tale om vand fra en kilde inden for samme grundvandsmagasin i samme grundvandsforekomst ifølge definitionen af begreberne »grundvandsmagasin« og »grundvandsforekomst« i direktiv 2000/60/EF, idet denne definition også skal tage højde for omstændigheder såsom afstanden mellem udspringene, deres dybde, den specifikke vandkvalitet ved det enkelte udspring (eksempelvis den kemiske og mikrobiologiske sammensætning), den hydrauliske forbindelse mellem udspringene, åbningen eller lukningen af grundvandsmagasinet? c) alt vand fra en kilde inden for samme grundvandsmagasin i samme grundvandsforekomst ifølge definitionen af begreberne »grundvandsmagasin« og »grundvandsforekomst« i direktiv 2000/60/EF, uanset om vandet når overfladen ved flere udspring? d) alt vand fra en kilde i samme grundvandsmagasin i samme grundvandsforekomst ifølge definitionen af begreberne »grundvandsmagasin« og »grundvandsforekomst« i direktiv 2000/60/EF, uanset om vandet når overfladen ved flere udspring, idet denne definition også skal tage højde for omstændigheder såsom afstanden mellem udspringene, deres dybde, den specifikke vandkvalitet ved det enkelte udspring (eksempelvis den kemiske og mikrobiologiske sammensætning), den hydrauliske forbindelse mellem udspringene, åbningen eller lukningen af grundvandsmagasinet? 2) Såfremt ingen af delspørgsmålene i det første spørgsmål kan besvares bekræftende, skal fortolkningen af udtrykket »naturligt mineralvand fra én og samme kilde« da baseres på omstændigheder såsom afstanden mellem</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøstyrelsen	Orienteringssag	Dom	24.06.15

	udspringene, deres dybde, den specifikke vandkvalitet ved det enkelte udspring, den hydrauliske forbindelse mellem udspringene, åbningen eller lukningen af grundvandsmagasinet?				
C-362/14	<p>Schrems</p> <p>Sagen vedrører: »Er en uafhængig person – der ved lov er tillagt opgaven med administration og håndhævelse af databeskyttelseslovgivningen – ved vurderingen af en klage, der er blevet indgivet til den pågældende, over, at personoplysninger overføres til et tredjeand (i dette tilfælde USA), hvis lovgivning og praksis det påstås ikke indeholder tilstrækkelig beskyttelse for datasubjektet, fuldstændig bundet af konklusionen i en fælleskabsundersøgelse, hvori der konkluderes det modsatte og som er indeholdt i Kommissionens beslutning af 26. juli 2000 (2000/520/EF), henset til artikel 7, artikel 8 og artikel 47 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (2000/C 364/01), og dette trods bestemmelserne i artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46/EF? Eller alternativt kan og/eller skal 5 den person, der varetager hvervet, foretage en egen undersøgelse af forholdet i lyset af den mellemliggende udvikling i de faktiske omstændigheder, der har fundet sted, siden Kommissionens beslutning blev offentliggjort?«</p>	Justitsministeriet	Orienteringssag	GA	24.06.15
T-847/14	<p>GHC mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 31. oktober 2014 C(2014) 7920 og den kvote for markedsføring af hydrofluorcarboner, der er blevet tildelt sagsøgeren for 2015, annulleres, for så vidt som de for sagsøgeren fastlægger en for lav referenceværdi og tildeler en for lav kvote for 2015. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljøstyrelsen	Orienteringssag	Dom	24.06.15
T-18/14	<p>CO Sociedad de Gestion y Participación e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Må den kompetente myndighed, såfremt den udtrykkeligt tillader en påtænkt erhvervelse som omhandlet i artikel 15a i direktiv 2007/44/EF, i henhold til national lovgivning knytte begrænsninger eller betingelser til denne tilladelse? Har det herved nogen betydning, om disse begrænsninger eller betingelser er baseret på tilsagn fra den potentielle erhverver som omhandlet i tredje betragtning til direktivet? 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal de begrænsninger og betingelser, som den kompetente myndighed har fastsat, være nødvendige i den forstand, at uden disse begrænsninger og betingelser havde den kompetente myndighed set sig nødsaget til at</p>	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Finanstilsynet	Orienteringssag	Dom	25.06.15

	gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse på grundlag af vurderingen ud fra de i artikel 15b i direktiv 2007/44/EF omhandlede kriterier? 3) Såfremt det er tilladt at fastsætte begrænsninger og betingelser, er der da i direktivets artikel 15b, stk. 1, hjemmel til, at den kompetente myndighed i forbindelse med erhvervelsen må stille krav med hensyn til »corporate governance« i det selskab, der ønskes erhvervet, såsom krav med hensyn til bestyrelsens sammensætning i et »two tier board«?				
Forenede sager C-132/14, C-133/14, C-134/14, C-135/14, C-136/14	Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Rådets forordning (EU) nr. 1385/2013 af 17. december 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009, (EU) nr. 1379/2013 og (EU) nr. 1380/2013 som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union (1), annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Sundhedsstyrelsen	Orienteringssag	GA	25.06.15
C-230/14	Weltimmo Sagen vedrører: 1) Skal artikel 28, stk. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (herefter »databeskyttelsesdirektivet«) fortolkes således, at en medlemsstats nationale bestemmelser inden for medlemsstatens område kan finde anvendelse på en ansvarlig for behandling af oplysninger, som udelukkende er etableret i en anden medlemsstat, og som driver en webside med formidling af fast ejendom, hvor der bl.a. annonceres for ejendomme beliggende på den førstnævnte medlemsstats område, når indehaverne af ejendommene har videregivet deres personlige oplysninger til et medie (server), hvor oplysningerne opbevares og bearbejdes, og som tilhører websidens administrator og er placeret i en anden medlemsstat? 2) Skal artikel 4, stk. 1, litra a), i databeskyttelsesdirektivet, sammenholdt med direktivets 18.-20. betragtning samt artikel 1, stk. 2, og artikel 28, stk. 1, fortolkes således, at Magyar Adatvédelmi és Információs Zrt (herefter »databeskyttelsesmyndigheden«) ikke kan anvende den ungarske databeskyttelseslov som national ret på en administrator af en webside med formidling af fast ejendom, som udelukkende er etableret i en anden medlemsstat, selv om der på websiden bl.a. annonceres for ungarske ejendomme, hvis indehavere – formentlig fra ungarsk område –	Erhvervsstyrelsen Miljøstyrelsen	Orienteringssag	GA	25.06.15

	<p>har videregivet oplysninger om deres ejendomme til et medie (server), hvor oplysningerne opbevares og bearbejdes, og som tilhører websidens administrator og er placeret i en anden medlemsstat? 3) Har det betydning for fortolkningen, om den tjenesteydelse, der leveres af den databehandlingsansvarlige person, som administrerer websiden, er rettet mod en anden medlemsstats område? 4) Har det betydning for fortolkningen, om oplysningerne vedrørende de ejendomme, der befinder sig på den anden medlemsstats område, samt indehavernes personlige oplysninger faktisk er indsamlet på denne anden medlemsstats område? 5) Har det betydning for fortolkningen, om de personlige oplysninger i forbindelse med de pågældende ejendomme er personlige oplysninger om en anden medlemsstats borgere? 6) Har det betydning for fortolkningen, om indehaverne af den i Slovakiet etablerede virksomhed har bopæl i Ungarn? 7) Såfremt det ud fra besvarelsen af ovenstående spørgsmål viser sig, at den ungarske databeskyttelsesmyndighed kan behandle en sag, men ikke kan anvende national ret, idet den derimod skal anvende etableringsmedlemsstatens ret, skal databeskyttelsesdirektivets artikel 28, stk. 6, da fortolkes således, at den ungarske databeskyttelsesmyndighed alene kan udøve de beføjelser, der er fastsat i databeskyttelsesdirektivets artikel 28, stk. 3, i overensstemmelse med bestemmelserne i etableringsmedlemsstatens lovgivning, og at den derfor ikke har beføjelse til at pålægge en bøde? 8) Skal begrebet »adatfeldolgozás« [bearbejdning af oplysninger], der anvendes i såvel artikel 4, stk. 1, litra a), som artikel 28, stk. 6, i [den ungarske version af] databeskyttelsesdirektivet, anses for at være identisk med begrebet »adatkezelés« [behandling af oplysninger], som anvendes i det pågældende direktivs terminologi?</p>				
C-242/14	<p>Saatgut-Treuhandverwaltung Sagen vedrører: a) Er en landbruger, som har benyttet formeringsmateriale af en beskyttet sort, der er tilvejebragt ved dyrkning, uden at have indgået kontraktlig aftale herom med indehaveren af sortsbeskyttelsen, forpligtet til at betale et rimeligt vederlag i henhold til artikel 94, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse og hvis den pågældende har handlet forsætligt eller uagtsomt at betale erstatning for enyderligere opstået skade som følge af krænkelsen af sortsbeskyttelsen i henhold til forordningens artikel 94, stk. 2,</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Orienteringssag	Dom	25.06.15

	<p>hvis han på tidspunktet for den faktiske anvendelse af høstudbyttet med henblik på formering på marken endnu ikke har opfyldt de forpligtelser til at betale et rimeligt vederlag (dyrkningsvederlag), som påhviler ham i henhold til denne forordnings artikel 14, stk. 3, fjerde led, jf. artikel 5 ff. i Kommissionens forordning (EF) nr. 1768/95 af 24. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende landbrugsundtagelsen i artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse?» b) Hvis det første spørgsmål skal besvares således, at landbrugeren også kan opfylde sin forpligtelse til at betale et rimeligt vederlag for dyrkningen efter den faktiske anvendelse af høstudbyttet med henblik på formering på marken: Skal de nævnte bestemmelser fortolkes således, at de fastsætter en frist, inden for hvilken landbrugeren, som har anvendt formeringsmateriale tilvejet bragt ved dyrkning af en beskyttet sort, skal opfylde den påhvilende forpligtelse til at betale et rimeligt vederlag for dyrkningen, for at dyrkningen i henhold til artikel 94, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2100/94 jf. artikel 14 i samme forordning kan betragtes som »berettiget«?</p>				
Forenede sager C-340/14 og C-341/14	<p>Trijber m.fl. Sagen vedrører: De præjudicielle spørgsmål vedrører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked.</p>	Erhvervsstyrelsen Miljøstyrelsen	Orienteringssag	GA	25.06.15
C-671/13	<p>Indėliq ir investicijq draudimas et Nemaniūnas Sagen vedrører: 1) kan artikel 7, stk. 2, i direktiv 94/19, sammenholdt med punkt 12 i bilag I hertil, fortolkes således, at såfremt en medlemsstat fastsætter bestemmelse om, at de indskydere, der er indehavere af værdipapirer (indskudsbeviser) udstedt af et kreditinstitut, ikke er omfattet af en garantiordnings dækning, omfatter denne udelukkelse kun de indskudsbeviser, der har (udviser) samtlige de egenskaber, der kendetegner et finansielt instrument i henhold til direktiv 2004/39 (når der samtidig henses til eksistensen af andre EUretsakter, eksempelvis Den Europæiske Centralbanks forordning 25/2009), herunder omsætningsmuligheden på sekundære markeder?</p>	Finanstilsynet	Orienteringssag	Dom	25.06.15
T-26/12	<p>PT Musim Mas mod Rådet Påstande: Artikel 1 og 2 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1138/2011 af 8. november 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og</p>	Erhvervsstyrelsen	Orienteringssag	Dom	25.06.15

	Malaysia (herefter »den anfægtede forordning«) annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.				
T-95/14	Iranian Offshore Engineering & Construction mod Rådet Påstande: Artikel 1 i Rådets afgørelse 2013/661/FUSP annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren, og sagsøgerens navn fjernes fra bilaget til afgørelsen. Artikel 1 i Rådets gennemførelses-forordning (EU) nr. 1154/2013 annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren, og sagsøgerens navn fjernes fra bilaget til forordningen. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Orienteringssag	Dom	25.06.15